

A szeretet nem várhat: Ahogy menekült-családunkkal megéltük

Ethel Howley SSND

Március 10-én este 9:30-kor a "mi" családunk megérkezett új otthonába, az SSND Villa Notre Dame kampuszba, a connecticuti Wiltonba, egy kockázatos, két évig tartó utazást követően a szíriai Damaszkuszról Jordániát át, majd végül a New York-i JFK repülőtérre. Ezt a fiatal özvegyasszonyt és öt gyermekét a Town of Wilton's Interfaith Action Committee (Wi-ACT) -Wilton város Felekezetek közötti Akcióbizottsága- fogadta és támogatta. A nővérek nagy örömmel helyezték el őket a négy hálószobás házban, egy kőhajításnyira a villától, ami éppen rendelkezésre állt. Néhány napon belül az idősebb gyermekeket a wiltoni iskolában helyezték el, a kisebbek pedig iskola előkészítő programon vettek részt és édesanyjukkal együtt naponta angol nyelvi órákra jártak, ahol önkéntesek tanítanak.

A Villa Notre Dame nővérei Wiltonban nem felejtették el Ferenc Pápa felhívását a világ valamennyi szerzeteséhez és szerzetesnőjéhez, hogy ajánljanak fel elhelyezési lehetőséget menekültek számára. Látták a menekültekről szóló híreket, amint a Közel-Keleten vándorolnak. Ismerték a kötelességvállalást a **Szeretet nem várhat** szerint: *"elmélyítjük életünk kontemplatív és prófétai dimenzióit azáltal, hogy mindazt, akik vagyunk és amit teszünk a Szentháromság egy Isten szeretetében alapozzuk meg."* Felidéztek a héber írásokat: *"Ne bánj rosszul az idegenekkel és ne nyomd el őket;" "Szeresd az idegeneket."* Máté evangéliuma valamennyit összefoglalja: *"Idegen voltam, és befogadtatok."* Az SSND nővérek mindig elismerték, hogy Karolina Anya, aki emigráns volt, mindig előttük járt „olvasta az idők jeleit, és innovatív válaszokat kockáztatott meg az új világ igényei szerint."

Már korábban ismeretes volt, hogy a Wiltoni Felekezetek közötti Akcióbizottság együttműködött a helyi menekültek áttelepülését segítő szolgálatokkal, hogy befogadhassák a családot. A VND-i nővérek a Kathleen Cornellel folytatott dialógus során elfogadták a lehetőséget, hogy a telkükön található üresen álló kis házat ennek a családnak ajánlják fel. A vállalkozásban érintett valamennyi csoport támogatta az arab ajkú muszlim családot. A VND nővérek nem tudták volna maguk felvállalni ezt a feladatot, de tudják, hogy *"magunkévá tesszük a dialógust, mint életmódot, amely önmagunkkal és másokkal kapcsolatos új felfedezésekhez, megtéréshez, kiengesztelődéshez és gyógyuláshoz vezet."* Néhány nővér most dialógust folytat a Wiltoni Akcióbizottsággal és a menekültek áttelepülését segítő csoporttal, akik kölcsönösen kinyilvánították, hogy foglalkoznak a „mi" családdal. Így kialakult az együttműködés és sok szükségletet orvosoltak.

Három hónappal később, a gyerekeknek segítségre volt szükségük a házi feladatoknál. Az SSND nővérek egy csoportja segít a fiúknak a számtanban a törtekkel és szorzótáblával, egy másik csoport a család egyetlen kislányának segít az angol társalgásban. A VND egy másik lakója öt wiltoni nővel közösen az édesanyját, Manalt tanítja angolra minden nap. Ezek a lehetőségek utat nyitnak nekünk afelé, hogy „erőforrásainkat és szolgálatainkat a nevelés felé irányítjuk, amely átformál, és mindenkit arra hív, hogy megszüntesse az igazságtalanságokat kiváltó okokat." A Wiltoni Felekezetek közötti Bizottság biztosítja az utaztatást egyéb tevékenységekhez, mint a futball és iskolán kívüli sportok, úszásoktatás az uszodánkban, a közeli Iszlám Központ heti programjaira, orvosi kezelésekre, élelmiszer vásárlásra, nyári táborba és Manal részére egy háromhetes speciális nyári angol

Most már nem a "mi" menekült családukról beszélünk, hanem Manalról, Bisanról, Mohamadról, Ahmadról, Yaqoubról és Graithről, és értük imádkozunk..

nyelvi programra egy helyi gimnáziumban.

Most már nem azt mondjuk, hogy a „mi” menekült családunk, hanem Manalról, Bisanról, Mohamadról, Ahmadról, Yaqoubról, és Graithről beszélünk és értük imádkozunk. Manalnak néha a Villában van angol órája, amit mindig megelőz az étkezõben egy kávézás. Várjuk a Ramadan végét, hogy mindannyiukat meghívassuk egy fagyizásra. A szíriai családunkkal megvalósítottuk, hogy „fokozottabban törekszünk arra, hogy az egység tanúi legyünk ebben a megosztott világban azért, hogy mindenünk közös.” Ez óriási ajándék számunkra

Laudato Si' & KV – a közzó

Kathy Schmittgens SSND

A *Laudato Si'* enciklikában Ferenc Pápa 29-szer utal a „közzóra.” Lényegesnek látja ezt az integrált ökológia szempontjából. Bármilyen döntés születik, figyelembe kell venni, hogy az milyen módon hat a környezetre, a szegényekre, a kultúrára, a gazdaságra. A döntéseknek a lehető legkisebb károkozással kellene járni, ugyanakkor a lehető legjobban kellene szolgálni a közzót.

A *Laudato Si'* olvasása közben az jutott eszembe, hogy a *Küldetések van is* arra hív minket, hogy a közzóra gondoljunk. A Konstitúcióban öt hivatkozás van a közzóra. Mi is gyakoroljuk saját Integrált Ökológiánkat, amikor azt mérlegeljük, hogy mi jó nekünk egyénileg, milyen hatása lenne ennek a közzóségre, amelyben élünk, milyen hatása lenne a Kongregációra és hogyan hat a szolgálatra.

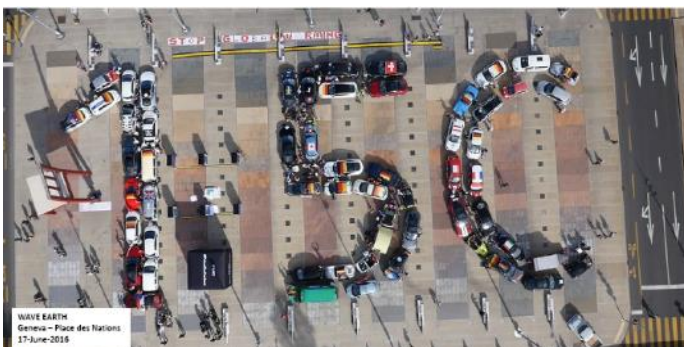
A *KV*, Konstitúció 45 kimondja: „Minden nővér főfeladatként fogadja el, hogy szerzetesnővéreként folyamatosan fejlõdjön. Személyes kibontakozási igénye és a kongregáció közzós java és küldetése ösztönzi erre. E feladatunk teljesítésében oly módon segítjük egymásat, hogy úgy élünk a közzóségben és úgy hatunk egymásra, hogy azzá válhassunk, amivé Isten teremtett. Minden nővér valódi kibontakozása a sokféleséget és a nagyobb egységet mozdítja elõ.”

A szegénységrõl szóló fejezetben, K 50, ez olvasható: „Az, ahogy közzóségünknek való alávetettséggünket megéljük, elõmozdítja az egyéni és közzóségi felelõsségvállalást, és hozzájárul a közzóhoz és az anyagi javakkal való igazságos sáfárokodáshoz.”

Az a kérdést tesszük fel magunknak, amelyre Ferenc Pápa bátorít „minden embert, aki a bolygón él.” Nem feltételezhetjük, hogy ismerjük döntéseink hatását, ezért olyan fontos a dialógus minden szinten. Nem találhatom ki, hogy mások vajon mit gondolnak, vagy nem beszélhetek meg valamint csak magammal, ha a közzóséget, a kongregációt és a szolgálatot kell figyelembe vennem.

Miután tapasztalatunk van a közzóségi életrõl, fel tudjuk ajánlani tudásunkat és reményünket a világ nagyobb közzóségének, és különösen a kormányokat és nagyvállalatokat hívhatjuk meg szélesebb dialógusra és annak megértésére, hogy döntéseik milyen következményekkel járnak, különösen a szegényekre.

Wave Earth (Ints a Földnek)

A Wave Earth kezdeményezés célja a figyelemfelkeltés volt, hogy ne engedjük a globális hőmérsékletet 1,5°C-ot meghaladó mértékben emelkedni. Támogató diákokat toboroztak, hogy küldjék el egy kártya formájában a környezet támogatása iránti elköteleződésüket. A németországi Bredéből 700 diák készített képeslapokat! Egy elektromos/szolár autó érkezett iskolánkba és összegyűjtötte a képeslapokat, hogy Genfben

vigye. (Képeket később teszünk közzé).

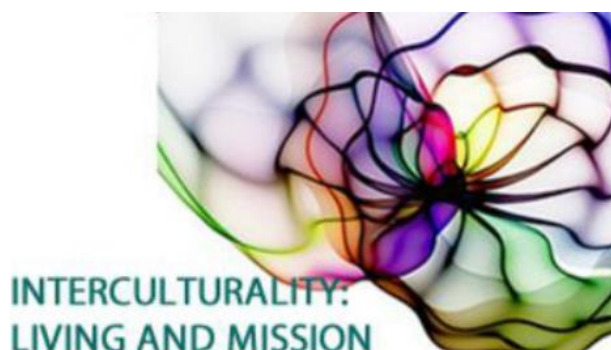
Több, mint 23 ezer kártyát kaptak, és mi sikeresen elszállítottuk ezeket különböző elektromos járművekkel Bremerhavenből Genf-be. Az volt a terv, hogy Genfben a "1.5 C" betűket először járművekből alakítsuk ki, majd a második lépésben kártyákból állítsunk fel világrekordot. Sikerült elrendezni a kártyákat, hogy kirajzolódjon a 1.5 C, de sajnos, amint az összes kártyát elkezdtek kirakni, az időjárás hirtelen szelesre és esősre fordult. A kártyákat biztonságba helyezték az eső elől és most a nagy világrekord kísérletig megőrzik őket, amit az év folyamán egy későbbi időpontra terveznek és szerveznek. Novemberben az összes kártyát a marokkói Marrakeshbe viszik az ENSZ Klímaváltozási Világkonferenciájára.

Értesítsetek, ha izgalmas *Shalom*- események történnek ott, ahol vagytok!

Interkulturalitás: Élet és küldetés

Kathy Schmittgens SSND

A Generalátusról négyen vettünk részt a májusi SEDOS (Dokumentációs Szolgálat és a Globális Misszió Tanulmányozása) szemináriumon. A címe: *Interkulturalitás: Élet és küldetés*. Nagyon időszerű a téma, mivel egyre több kongregáció tapasztalja, hogy sokféle kultúrából érkező tagok élnek együtt olyan területeken is, amelyek korábban monokulturálisak voltak. A valóság az, hogy minden nemzetközi kongregáció számára az interkulturális életé a jövő.

Az interkulturalitás az együttélés során több, mint multikulturálisnak lenni közösségeinkben. Azt a nehéz dolgot jelenti, hogy megismerjük és értékeljük azokat a konkrét körülményeket, ahonnan mi, valamennyien jövünk, és olyan teret létrehozva dolgozunk együtt, ahol mindenkit értékelnek és mindenki nyitott arra, hogy egy "új realitást" teremtsen. Új Noviciátusunk közössége egy kiváló példa erre. Mikor a novíciák végül megérkeznek, a közösségnek 9 tagja lesz, hét különböző kultúrából!

Korábban a "külföldi" országokba utazó misszionáriusok tudatában voltak annak, hogy el kell sajátítani egy új kultúrát. Ma mindannyian misszionáriusok vagyunk, és teljes közösségeket érint az Isteni misszió az új, mindenirányú dinamikája. Napjainkban még akkor is találkozunk olyanokkal, akik különböző társadalmi-gazdasági, generációs és etnikai kultúrákat mondhatnak sajátjuknak, ha saját hazánkban maradunk.

Amint Elisabetta Flick nővér, SA a konferencia egyik előadója mondta: "A találkozás egy olyan személlyel, aki más, mint én, mindig ismeretlen tényezővel jár, amiket tisztáznom kell, amelyek félelmet kelthetnek, időnként nemtetszést váltanak ki, vagy feltételezhető, hogy kompromisszumra képtelen helyzet áll elő. Ezért, ez a találkozás olyan kockázatokkal jár, amelyeket közösen tanulmányozni lehet, amennyiben ahelyett, hogy egy defenzív magatartást vennénk fel, a dialógus kezdeményezését és az értő odafigyelést választjuk; ha elfogadjuk, hogy megosztjuk forrásainkat, segítünk egymásnak. Ehhez nem csak bátorság kell, de türelem és alázat is." Nem tükröződik ez az iránymutató állásfoglalásunkban a *Szeretet nem várhatóban?*: "Magunkévá tesszük a dialógust mint életmódot, amely önmagunkkal és másokkal kapcsolatos felfedezésekhez, megtéréshez, kiengesztelődéshez és gyógyuláshoz vezet."

Így tehát mind az életünkben, mind a küldetésünkben annak a kihívásnak kell megfelelnünk, hogy "etnocentrikusból" az "etnorelatívra" térjünk át és a világot és spiritualitást ne csak a mi eredeti kultúránk szemszögéből nézzük, hanem vegyük észre, hogy Isten sokféle módon mutatkozik meg a különböző kultúrákban.

Környezetvédelmi Világnap – Június 5.

A Notre Dame Gimnázium idősebb diákjai a Ghana-i Sunyaniban az egész iskola összehívásával ünnepelték a Környezetvédelmi Világnapot. Regina nővér még egy eredeti dalt is írt erre az alkalomra. Beküldte Anne Coleman nővér

A tanítás a globális állampolgárságért - *Eileen Reilly SSND*

Gloria Hirai (Japán), Lourdes Pangelinan (Guam) és Eileen Reilly (SSND UN-NGO Képviselő) részt vettek a 60. UN DPI konferencián Gyeongjuban (Korea) 2016. május 30. és június 1. között. A konferencia, melynek témája a “A tanítás a globális állampolgárságért: Értjük el a fenntartható fejlődési célkitűzéseket együtt” volt, középpontba helyezve a 4. Fenntartható Fejlődési Célkitűzést, ami a mindenkire kiterjedő minőségi oktatás biztosítását ígéri. Bővebb információért kattints a következő linkre: <https://www.youtube.com/watch?v=KXc-B8INwWI>

Gloria, Lourdes, és Eileen részt tudtak venni a konferencián belül sok műhely munkájában, és hozzájárultak a Konferencia záródokumentumához. Ez kimondja: “Az oktatásnak elő kell mozdítani az írástudáson és számoláson kívül a globális állampolgárság ügyét, amely támogatja az egész ember integrált érzelmi, etikai, intellektuális, fizikai, közösségi és lelki fejlődését; felismerve szerepeinket, jogainkat és kötelességeinket a közjóért az emberiséget szolgálva, és a béke, erőszakmentesség, szabadság, igazság és egyenlőség ügyét előmozdítva.”

A tagországoknak tett javaslatok között volt egy, ami arra hívja az országokat, hogy a “közbevételek nagyobb százalékát fordítsák oktatásra, különösen a globális katonai kiadások csökkentésével,” valamint egy másik, amely azt mondja ki, hogy kapjon elsőbbséget az oktatás politikai és gyakorlati szinten is.”

Bizottság a Nők Helyzetéről (CSW)

A New York-i CSW SSND delegációja nyolc diákból, valamint egy tanárból állt a Mount Mary Egyetemről, Milwaukeeből. A „Lehetőségeket a nőknek” és a „Vessünk véget a nőkkel és lányokkal szembeni erőszaknak” témájú ülésekkel a bizottság számos lehetőséget kínált, hogy globális képet kapjunk a nők és lányok helyzetéről.

Bejelentések:

A Nemzetközi **békevilágnapot** világszerte szeptember 21-én ünneplik. 2016-ra a nap témája:

“Fenntartható Fejlődési célkitűzések: A béke építőkövei.” A fenntartható fejlődési célkitűzések magukba foglalják, hogy legyen béke korunkban, mivel a fejlődés és a béke kölcsönösen függnnek egymástól, és kölcsönösen erősítik egymást. A **16. célkitűzés** tárgya konkrétan a “békés és befogadó társadalmak elérhető igazságszolgáltatás.”

A Lányok Nemzetközi Napját (IDG) minden év **október 11-én** tartják. Az ünneplést minden évben megelőzi a “Tizenegy napos akció”, amelyet a New York-i székhelyű NGO “Munkacsoport a lányokért” koordinál. Kérjük, hogy október 11-hez közeledve keressétek fel az IDG honlapját, ahol javaslatokat kaphattok a részvételt illetően: <http://dayofthegirlsummit.org/11-days-of-action-2/>.

UN Rövid távú tapasztalatszerzési látogatás:

Miért képviseltek magukat az SSND nővérek az ENSZ-ben? Hogyan veszünk részt az ENSZ munkájában? Hozzájárulhatok bármilyen módon magam is? Kattints **ide** az SSND UN Immersion Experience-t illetően (tapasztalatszerzési látogatás) vagy menj fel a nemzetközi honlapra (www.gerhardinger.org) és keresd az “immersion”-t. Részletes információért lépj kapcsolatba UN-NGO képviselőnkkel, Eileen Reillyvel (Eileenssnd@gmail.com).

*A Shalom/UN-NGO Hírlevélet évente három alkalommal adják ki a Boldogasszony Iskolanővérek:
via della Stazione Aurelia 95, 00165 Róma · tel: +39.06.6652.01; fax: +39.06.6652.0234.*
